

ærede Ordfører har Ret i, at der er Udsigt til, at Kommunerne kunne faa deres Udgifter refunderede. De have Udsigt til, at de ikke blive refunderede.

Af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) er det paa-peget, hvor meget der er udbetalt af Københavns Kommune. Jeg har nævnt de samme Summer, og det viser sig da, at naar København og Frederiksberg faa, hvad de skulle have ifølge Loven om Hjelpekasser, altsaa $\frac{1}{3}$, bliver der tilbage til det øvrige Land 186,000 Kr., og det vil sikkert være alt for lidt. Den ærede Ordfører sagde, at hvis han ikke troede, det var nok, vilde han gerne være med til andre Foranstaltninger. Nuvel, saa kunne vi tales ved derom mellem anden og tredje Behandling, og jeg vil da haabe, at vi kunne overbevise den ærede Ordfører om, at det ikke er nok.

Den ærede Ordfører bebrejdede mig en Udtalelse om, at vi stod maaske foran en Hungerrevolte, og han tilføjede, at jeg muligvis havde brugt den, fordi jeg havde været paa nogle Møder af arbejdsløse, hvor der var fremkommet stærke Ord. Ja, det er derfor. Fordi jeg har set, hvorledes de arbejdsløse selv opfatte denne Sag og tale derom. Jeg maa sige, at det, der kommer frem paa Overfladen, det, man daglig ser paa Gaden, er ingenting, men det, der kommer frem i Taler fra de arbejdsløse, er det, der betyder noget, og derfor har jeg sagt dette, det er mit bestemte Indtryk af Forholdet. Jeg vilde handle mere letsindigt, end jeg havde Lov til, hvis jeg fortav dette Indtryk overfor denne Forsamling, der har en Del af Ansvaret for, hvad der sker. Jeg har ikke sagt det, fordi jeg vilde true eller bruge stærke Ord. Jeg har blot villet forklare, hvorledes mit Indtryk er af de mange Mennesker, der have gaaet saa længe arbejdsløse. Den ærede Ordfører sagde, at det vilde være heldigere, om Lederne afholdt sig fra saadanne stærke Udtalelser under Forsamlingerne. Den ærede Ordfører ved jo ikke, hvilke Udtryk vi bruge. For øvrigt kan jeg forsikre, at de, der have Ansvaret for Arbejdernes Organisationer, have talt dæmpende, beroligende. De have sagt: Vi skulle ikke gaa den stærke Vej, men Udviklingens Vej, vi skulle gaa til Rigsdagen, det er den, der har Pengene, og ved Hjælp af Lovgivningsmagten søge at faa de Penge, vi have Krav paa. Det er forsonende Ord, det er Ord, der pege i den Retning, vi skulle gaa her i Landet, og som vi have Lov til at gaa.

Nu har jeg set, at der foran Rigsdagen i Gaar var samlet en større Politistyrke. Det har forbavset mig i allerhøjeste Grad, at noget saadant har været Tilfældet. Man har vel, foranlediget ved, hvad der skete paa disse Møder, været bange for, at nu skulde der ske noget frygteligt. Men man har jo set, hvad der er sket. Der er kommet 3—400 arbejdsløse her hen for at høre paa Forhandling, der angaa dem personlig. Det er dog noget, de ere berettigede til. Vi have hver Dag som Tilhørere Folk, hvis Sager ere fremme til Behandling, og som ikke have en saa stor almen Betydning som denne Sag. Jeg maa sige, at det undrer mig, at man har fundet det nødvendigt at sætte et saadant Apparat i Scene, og det skal saa vist ikke virke beroligende. Det er det, der gerne gøres af de konfuse, nervøse Magthavere, som have en daarlige Samvittighed, de blive straks bange, naar Folket rører sig en Smule, de raabe paa Politi. Men det skulde de lade være med. De skulde tage den Sag med Ro, vise, at de havde den Tillid til Befolkningen, som den har Krav paa, og det kunde de ganske rolig have gjort. Saa gik det bedre. Jeg vil derfor henstille, at vi fremtidig blive forskaanede for den Slags Foranstaltninger, der saa lidt som noget er i Stand til at berolige Gemytterne, men tværtimod kunne have den modsatte Virkning. Jeg boede midt i Firserne i Sct. Hansgade, og vore Køkkenvinduer vendte ud mod Blegdamsvejens Ting- og Arresthus. Jeg saa der hver Morgen en Mand med Guldbriller staa og trække Luft ved Vinduet. Han maatte trække Luft ved sit Fængselsvindu, fordi han havde sat sig op mod en Repræsentant for Statsmagten, forlangt, at han skulde gaa ned fra den Tribune, hvor han talte. Det var Christen Berg, en af Fædrene til den Slægt, der nu sidder her i Tinget. Jeg synes, at det skulde minde de Herrer lidt om, hvorledes deres eget Parti har ment det nødvendigt at optræde under visse Forhold. Noget saadant foreligger slet ikke fra Arbejdernes Side. Der har ikke været Gnist af Grund til at kalde Politi til i saa stort Omfang. Jeg ved ikke, om det er Justitsministeren eller vort nidkære københavnske Politi, men det er ogsaa lige meget, hvem der har Skylden, det er lige forkasteligt. (Afbrydelse). Der bliver sagt, at det er vor ærede Viceformand. Jeg ved det naturligvis ikke, men det kan jo være, at vi kunne faa Oplysning derom.

Det ærede Medlem for Københavns